

Denise Huysmans

en Jan Cuyvers

50 jaar getrouwd
10 januari 1975 - 2025

Ginderbroek 74/101 Mol

Jan

Het gezin van Frans Cuyvers en Manske Beyens werd op zeventwintig april 1953 uitgebreid met een flinke zoon. Hij werd geboren in het Heilig-Hartziekenhuis in Mol. Jan werd de zevende in een rij van acht. Hij werd voorafgegaan door Jo⁺, May⁺, Hilda, Lea⁺, Guy en Paul⁺. Na Jan kwam er nog een achtste baby bij en dat was Erik.

Jan groeide lijk kool, zoals de mensen zeggen, en mocht naar de kleuterschool op de Rijpad. Nadien bezocht hij het Sint-Jan Berchmanscollege en als volleerd lagere schoolkind mocht hij naar de middelbare afdeling. Al snel bleek dat Jan meer aanleg had voor technische snufjes. Daarom ging hij zich in Geel specialiseren in het technisch onderwijs.

Nadien ging hij nog naar Hasselt, maar hetgeen zijn vader in de winkel deed, leek hem meer te interesseren dan al die schoolse kennis. Jan was ook bij de scouts actief. Zo samen ravotten, wat was het een zalige tijd!

Jan in een fotocollage van de telefoon, samengesteld door zijn vader, met de nog grote zwarte hoorn en de houten telefoonpalen met de vele draden.

Al vanaf 1973 hielp Jan na schooltijd in de winkel. Zo breidde hij zijn kennis naar de praktijk uit. In 1978 nam hij de winkel over. Aanvankelijk samen met zijn broer Paul en nadien nam hij helemaal het heft in eigen handen.

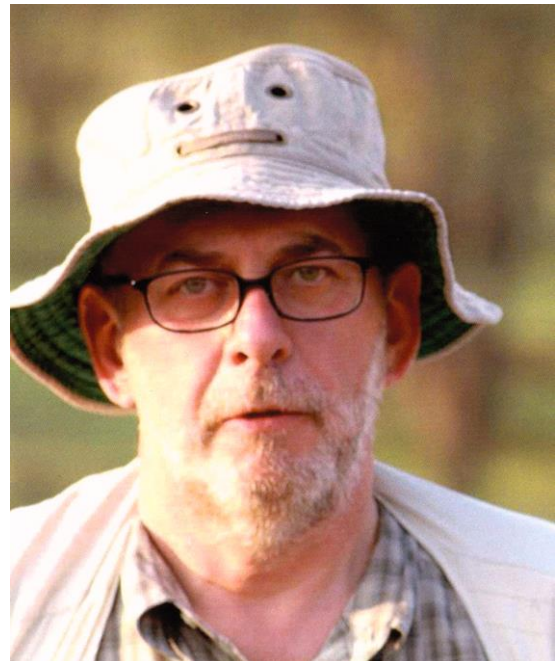
Eerst werd de zaak verbouwd en nadien werd het huis Staes bijgekocht. Zo werd de verkoopruimte merkkelijk vergroot. Jan leefde met hart en ziel voor zijn zaak en niets was hem teveel. Vandaar dat hij

vele uren klopte. Maar ook al omdat hij veel deugd beleefde aan zijn goed draaiende zaak 't Bazarke. Een zaak die duidelijk gekend was in Ginderbroek en ver daarbuiten! Hier was alles te vinden en het is nog steeds zonde dat 't Bazarke er niet meer is.

Maar ja er is een tijd van komen en van gaan. Iedereen blijft wel eens dromen van nog jong te zijn, maar de krakende knoken spreken dit vaak tegen. Jan leefde ook mee met zijn tijd en daarom bekwaamde hij zich in het gebruik van de computer.

Niettegenstaande zijn weinig vrije tijd probeerde hij toch zijn hobby's een plaats te geven. Puzzelen en lezen – Jan bezit een grote verzameling stripverhalen - deed hij graag en ook, de appel valt niet ver van de boom: foto's nemen en vooral hun reizen filmen waren aan hem besteed. Zo trad hij in de voetsporen van zijn vader.

Ook wilde hij iedereen content stellen. Daarom was hij steeds bereid een handje toe te steken. Zo maakte hij quizzen voor vriendengroepjes.

Jan in Tanzania

In 2013 beleefde hij en zijn familie een groot moment. Het honderdjarige bestaan van 't Bazarke. Maar ja aan alles komt een einde!

In 2016 sloot 't Bazarke voorgoed zijn deuren en konden Jan en Denise van een welverdiende rust genieten.

Denise

Zij is geboren in de Heuvelstraat op de grens tussen Sluis en Ginderbuiten. Haar vader noemden ze 'Jef van de kleine Majoor' en haar moeder 'Stans van de Kozze'.

Denise zag het levenslicht op 30 januari 1953 en was de laatste van vijf. Een nakomertje, zoals men destijds zei. Haar zus Marie-Louise was vijftien jaar ouder. Dan waren er nog: Jacqueline⁺, Jules en Frieda.

Denise braafjes op een bank in de kleuterschool

De kleuter- en de lagere school bezocht ze in Sluis. Na de lagere school ging Denise naar de technische afdeling van de Rozenberg. Ik vroeg aan Denise of ze een brave leerling was geweest. Zij antwoordde: 'Het is wel steeds mijn bedoeling geweest. Toch was er één leerkracht die ik niet mocht: Zo ben ik ooit eens in een kast gekropen om haar niet te moeten zien. Wel heb ik er ooit een tien van gekregen voor een toets. De naam van die leerkracht zit nog steeds in mijn geheugen!'

Na haar schooltijd is ze begonnen op de herenafdeling van 'Den Tisser'. Daar heeft ze altijd gewerkt met een kleine onderbreking: in 1975 werd ze gerant van een kledingzaak in de Statiestraat. Maar 'Den Tisser' had waarschijnlijk goede herinneringen aan haar, want in 1980 kwamen ze haar vragen om terug te komen.

Ze heeft bij 'den Tisser' altijd met volle goesting gewerkt. Het contact met de klanten en het deskundig advies werd ook door hen gewaardeerd. Haar zus Jacqueline werkte er ook, maar op de damesafdeling. Advies geven aan klanten, wat kleding betreft, gaf haar veel voldoening en het was voor haar een echte droomjob.

Ook aan de Chiro in Sluis heeft Denise goede herinneringen en heeft er veel mooie dagen beleefd. Het was een grote vriendengroep. Ze is bij de Chiro geweest tot en met de leiding.

Denise
in traditionele klederdracht van Tigisi

Denise en Jan

Ze leerden elkaar kennen in de Riborn in 1972, destijds het jeugdtreffen van de Molse jongeren. Aanvankelijk waren de vlinders er nog niet, maar ze werden goeie vrienden en daarna volgden ze vlug, de vlinders natuurlijk.

In 1975 zijn ze getrouwd in de kerk van Ginderbuiten. Ze gingen de eerste twee jaar in de Statiestraat wonen. Nadien verhuisden ze naar de Guldensporenlaan. Nu is Ginderbroek hun vertrouwde nestje.

Denise, die in het textielwezen groot was geworden en uiteindelijk haar beroep als een hobby beschouwde, heeft nog een grote hobby gehad. Ze speelde namelijk toneel bij de 'Bert Leysenkring' van Balen. Oorspronkelijk maakte de kring deel uit van het Davidsfonds, maar later ging de vereniging als onafhankelijke op weg. Denise speelde mee in ettelijke stukken.

Enkele titels kon ze nog voor de vuist weg opzeggen: - Jan Rap en zijn maat. - De tante van Charley. - We gaan naar Benidorm. - De cactusbloem.

Jan werkte meermaals mee aan de uitbouw en de opbouw van de scene. Hier werd zijn technische kennis erg op prijs gesteld.

Eén hobby van de feestelingen hebben we nog niet in de verf gezet en dat is namelijk het reizen. Bij een van hun vele excursies leerden ze vier mensen kennen die ook de reismicrobe in hun bloed hadden. Zo zijn ze samen dikwijls op reis geweest. Alle werelddelen werden aangedaan: Azië (alleen Japan hebben ze nog niet bezocht), Afrika, Zuid- en Noord-Amerika, Oceanië en Europa uiteraard.

Voor de vuist weg citeerde Denise enkele namen: Lapland, Patagonië, Botswana, Cuba, Oman, Libië, Kirgizië, Namibië, Nieuw-Zeeland, Antarctica, en ze heeft er zeker nog een paar vergeten.

Zo trokken Denise en Jan heel de wereld rond en leerden allerlei culturen kennen. Bij het horen van al die namen komt de ontdekkingsreiziger in je boven. Niet alleen de warme landen trokken hen aan, maar ook het eeuwige ijs kon hen bekoren.

In Lapland dosten Jan en Denise zich uit als poolreizigers en gingen zo op avontuur. Zelfs een roedel husky's trachtten ze tijdens een toertocht in toom te houden. Een iglo van ijs kende voor hen geen geheimen, de Eskimo's achterna (in hun geval de Laplanders).

Denise en Jan in Antarctica, 2005

Niet te geloven wat de natuur in petto heeft. Bij dit alles word je klein. Die uitgestrekte ijsvlakten en het besef dat daar nog leven mogelijk is, doet je groeien als mens, al ben je klein in dit universum

*Denise en Jan,
bij vijftig jaren van goud wenst wijk Gin-
derbroek je veel plezier bij deze feestelijke
dag en dat er nog vele mooie jaren mogen vol-
gen vol liefde, gezondheid en geluk.*

Vijftig jaar getrouwd

*Een jubilee is met een knipooog kijken
naar wat voorbij ging
en met weemoed zoeken
in de herinnering.*

*Na al die mooie momenten
van menselijk nabij zijn
en steeds opnieuw verwondering
om het mooie groot en klein.*

*Weten dat de vele jaren
vele rozen hebben gebracht
en de pijn van 't prikken
in grote kleurenpracht
werd vergeten en verzacht.*

*Daarom is een jubilee
een terugblik op het leven met twee,
een tandem voor het leven,
waar samen wordt gegeven.
Wat in liefde is ontstaan,
overleeft de prikken in 't bestaan.*

Jos Gabriëls

Op sleetocht door het Siberische landschap